

Problemàtica i aspectes pràctics de la mediació concursal

LAURA PEDREÑO VARGAS

Economista i secretària de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials del CEC
laura@pedreno.es

El passat 2 d'octubre, la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials del Col·legi d'Economistes de Catalunya va organitzar a la seu de Barcelona, amb connexió per videoconferència amb les seus de Lleida i de Tarragona, un debat concursal que portava per títol *La problemàtica i els aspectes pràctics de la mediació concursal*. Va ser presentat per Jordi Albiol, president de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials, i moderat per qui subscriu en la seva qualitat de secretària de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials. Per desenvolupar-lo, vam comptar com a ponent amb la il·lustre presència de Raúl Nicolás García Orejudo, magistrat-jutge del Jutjat Mercantil núm. 7 de Barcelona.

El primer tema plantejat va ser la tramitació dels concursos consecutius sense massa activa que, gràcies als acords aconseguits pels jutges de Barcelona que tramiten aquest tipus d'expedients, estan tenint una durada de tres a quatre mesos en la majoria dels casos.

El magistrat va indicar que és possible una tramitació en aquest termini perquè es compleixen tots els tràmits procedimentals, i s'ofereix una tutela als creditors a través de les publicacions, la tramitació de les impugnacions i oposicions corresponents. Entén que el positiu d'aquests acords és que han estat difosos i ben acceptats pels professionals.

Quant als problemes oposats, va explicar que són molts i variats, i que poc a poc es van llimant determinats dubtes que, en la tramitació d'aquests expedients són molts i variats, van sorgir a l'entorn de tota l'aplicació del sistema de mediació concursal. Sens dubte el més important és el del crèdit públic, que sembla que ha quedat saldat amb la Sentència del Tribunal Suprem de 2 de juliol de 2019, que segurament marcarà un abans i un després.

Va apuntar que Catalunya lidera les dades en presentació de concursos de persona física en relació amb la resta d'Espanya, fet que obeeix a diverses raons, com per exemple a les interpretacions favorables que han fet els jutjats mercantils i que ha acollit la Secció 15 de l'Audiència Provincial de Barcelona, que accepta en la majoria dels casos els criteris que tenien els jutges en matèria d'exoneració i en alguns casos els ha aplicat amb aquesta visió finalista o favorable en la interpretació de la norma de la manera més beneficiosa per al deutor que es troba en la possibilitat de sol·licitar l'exoneració dels seus deutes.

Igualment considera sa senyoria que la sentència de Tribunal Suprem del passat 2 de juliol farà que es potencii a la resta d'Espanya la tramitació dels procediments de segona oportunitat, la qual cosa farà que tot millori. Com per exemple que el concurs de persona física no empresari torni als jutjats mercantils, que actualment tramiten els jutjats de primera instància.

Aquests jutjats, en no ser especialistes en la matèria, es veuen embussats en moltes ocasions perquè desconeixen com cal tramitar el procediment, fet que és un veritable problema.

Entrant en l'anàlisi de la sentència, el magistrat va manifestar que aquesta és més interessant que el mateix titular que el Tribunal Suprem admet que el crèdit públic pugui ser exonerat via el pla de pagaments. Així, resumeix les qüestions en set punts:

1. Ha d'entendre's que un deutor és de bona fe si compleix els requisits de l'article 178 bis 3.

2. L'únic motiu d'oposició a l'exoneració dels deutes és no complir amb els requisits per ser considerat deutor de bona fe.

3. Per obtenir l'exoneració dels deutes s'han de donar els requisits de l'article 178 bis, apartats primer, segon i tercer, i els de l'apartat quart o cinquè.

4. Que en la sol·licitud inicial es vagi per l'apartat quart no obsta perquè en qualsevol moment es vagi pel cinquè sempre que es garanteixi la contradicció.

5. Es dona una interpretació finalista de la norma: la finalitat de la norma és facilitar la segona oportunitat. D'aquesta manera, el crèdit públic ha d'enquadrar-se en el pla de pagaments de tal manera que el règim d'ajornament en via administrativa que continuarà existint haurà d'emmotllar-se al regulat en el pla de pagaments.

6. En el pla de pagaments únicament ha d'incloure's el crèdit privilegiat i el crèdit contra la massa incloent el del crèdit públic i el dels aliments.

7. Pot acudir a l'exoneració dels deutes el deutor que només té un crèdit públic. Quant a aquest últim punt, el magistrat ha subratllat que proposarà que figuri en els acords dels magistrats que s'entengui per suplert el requisit per a aquesta mena de perfil.

En el debat obert se li van traslladar múltiples qüestions que el magistrat va atendre amb tota precisió, les quals, per la seva extensió, no és possible reduir en aquest article, si bé podran servir per a futures publicacions.

Una de les més interessants va ser la qüestió plantejada de si en el pla de pagaments cal admetre quitacions, en la qual el magistrat va manifestar la seva absoluta conformitat perquè, en cas contrari, aniria en contra del mateix sistema i no seria possible veure l'esforç raonable del deutor, en atenció a la seva capacitat econòmica per pagar els deutes en un termini. És important el termini que es fixi perquè valorar els incompliments al mes d'aprovat podria pervertir el sistema. ■

Catalunya lidera les dades en presentació de concursos de persona física en relació amb la resta d'Espanya